

Kije i krążki do hokeja

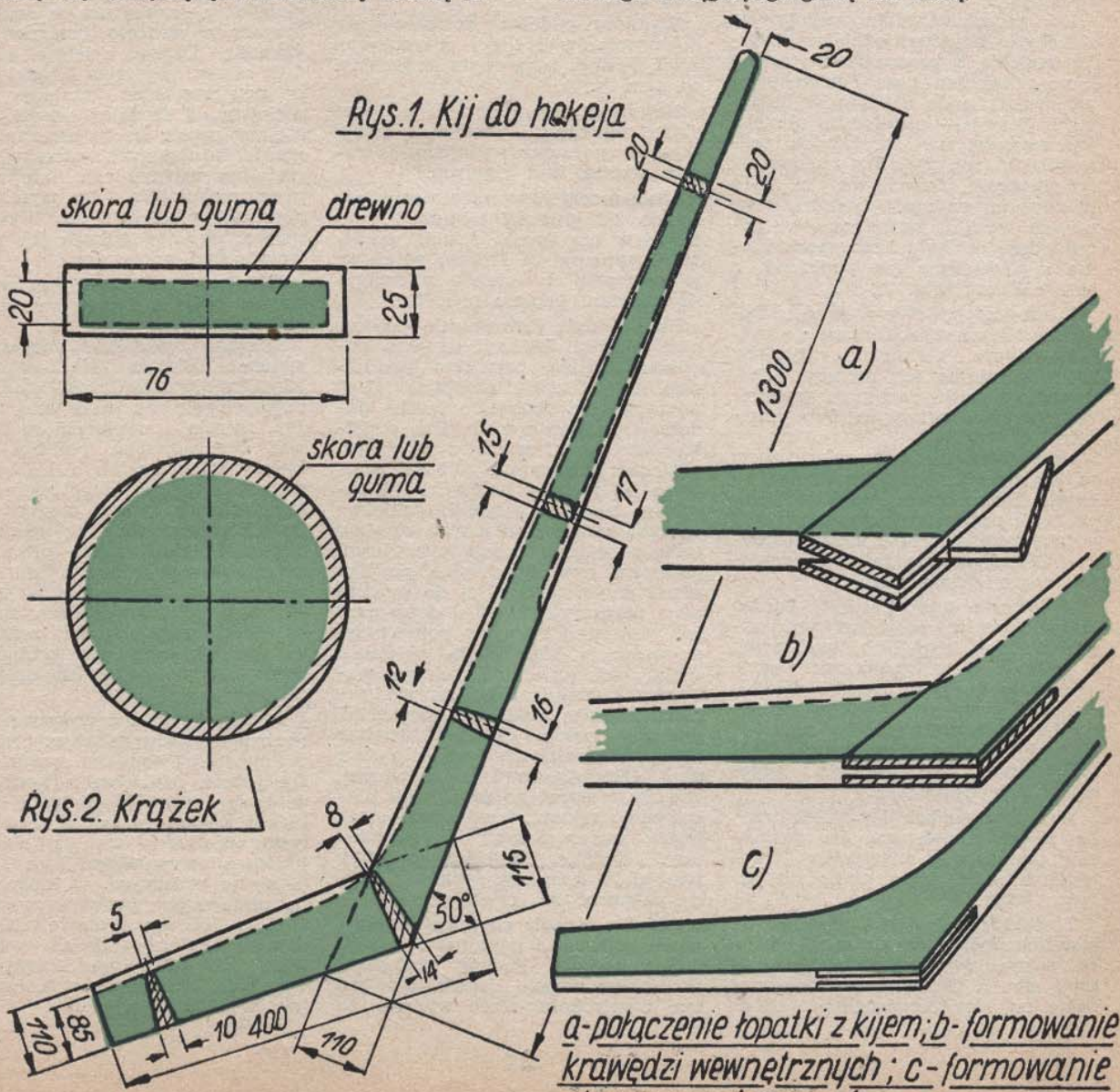
Sezon zimowy — to okres najintensywniejszych rozgrywek hokejowych, czas zwycięstw i porażek i jednocześnie próba sprawności używanego do nich sprzętu hokejowego, zdającego egzamin ze swej jakości i mocy. Przebieg tych prób nie zawsze bywa pomyślny, gdyż użyty do nich sprzęt ulega czasem uszkodzeniu lub zniszczeniu. Najczęściej łamią się kije, rzadziej rozlatują się krążki. Trzeba w takich wypadkach doraźnie uzupełnić zniszczony sprzęt nowymi kijami i nowymi krążkami bądź to drogą kupna, bądź też samodzielnego ich wykonania. Kupno nie zawsze będzie możliwe, natomiast samodzielnego wykonanie kijów hokejowych lub krążków może być łatwiej zrealizowane, jeśli się ma do tego odpowiedni materiał, trochę narzędzi i osobny kącik do majsterkowania.

Najlepszym materiałem na kije hokejowe jest drewno jesionowe. Suche, zdrowe, z młodych pni, bez sęków i pęknięć, o równym i prostym słoju, porzięte na listwy odpowiedniej długości, szerokości i grubości. Każdy kij hokejowy jest zakończony skośną łopatką, wklejoną do nasady kija pod kątem 130°. Łopatką jest połączona z kijem na tzw. zwiłdowanie pojedyncze (rys. 1) i wzmocniona klejem wodoodpornym. Połączenie to musi być wykonane bardzo dokładnie i ciasno dopasowane.

Po wklejeniu łopatki (rys. 2) możemy przystąpić do właściwego obrobienia kija, czyli do stopniowego ścieniania go od nasady aż do końca łopatki z większym zestruganiem materiału od strony wewnętrznej, a mniejszym na zewnątrz. Takie trapezowe ukształtowanie łopatki w przekroju jest uzasadnione potrzebą przykładania jej do powierzchni lodu możliwie całą płaszczyzną, a nie tylko samą krawędzią. Po obrobieniu kija strugiem, wygładzimy go jeszcze gładzicą i ściernym papierem, nasycimy gorącym olejem lnianym lub pokostem i zaciagniemy politurą do słabego połysku.

Krążek hokejowy (rys. 3) o średnicy 76 mm i grubości 25 mm możemy wykonać ze starej opony samochodowej względnie z drewna grabowego lub gruszkowego obciągniętego gumą lub skórą.

Rys.1. Kij do hokeja

a- połączenie łopatki z kijem; b- formowanie krawędzi wewnętrznych; c- formowanie płaszczyzn bocznych